

Excluderea recunoașterii unui titlu de maseur-balneoterapeut care permite exercitarea unei profesii autonome în statul care l-a emis presupune un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor nejustificată de protecția consumatorilor sau a sănătății publice

În raport cu profesia de kinetoterapeut, protecția consumatorilor ar putea, de exemplu, să fie realizată prin obligația de a purta titlul profesional original în limba statului de formare, precum și în limba statului gazdă

Domnul Nasiopoulos, resortisant elen, a obținut în Germania, după ce a urmat o formare cu durata de doi ani și jumătate, un titlu care îi permite să exercite profesia de *maseur-balneoterapeut medical* („Masseur und medizinischer Bademeister”). Această profesie nu este reglementată în Grecia. Profesia cea mai apropiată este cea de kinetoterapeut, formarea minimă fiind de trei ani.

Pentru acest motiv, Ministerul elen al Sănătății a respins cererea domnului Nasiopoulos de acces în acest stat la profesia de *kinetoterapeut*.

Symvoulio tis Epikrateias (Consiliul de Stat, Grecia) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă principiile privind libera circulație a lucrătorilor admit o legislație națională care exclude accesul parțial la profesia de kinetoterapeut unui resortisant al unui stat membru care a obținut într-un alt stat membru un titlu – precum cel de maseur-balneoterapeut – care îi permite să exercite în acest al doilea stat membru o parte dintre activitățile specifice profesiei de kinetoterapeut.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește că libertatea de stabilire se exercită în condițiile definite de țara gazdă pentru propriii resortisanți. În cazul profesiei de kinetoterapeut, nearmonizată în prezent la nivelul Uniunii, statele membre rămân competente să definească condițiile de acces, cu respectarea libertăților fundamentale garantate de tratat.

Curtea consideră că excluderea oricărui acces parțial la o profesie reglementată poate îngreuna sau poate face mai puțin atractivă exercitarea libertății de stabilire și nu este justificată decât pentru motive imperative de interes general care urmăresc, de exemplu, protecția consumatorilor și a sănătății publice, fără a depăși ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

Astfel, **consumatorii** trebuie protejați de riscul de a fi induși în eroare cu privire la domeniul calificărilor kinetoterapeutului. În acest scop, ar putea fi aplicate condiții mai puțin constrângătoare decât excluderea accesului parțial la o profesie: de exemplu, **obligația de a purta titlul profesional original atât în forma originală în limba în care a fost emis, cât și în limba oficială a statului membru gazdă**¹.

Pe de altă parte, protecția **sănătății publice** impune, desigur, o vigilență sporită. Cu toate acestea, profesia de kinetoterapeut sau de maseur aparține domeniului paramedical, iar prestațiile sale nu reprezintă decât punerea în aplicare a unei terapii prescrise, în general, de un medic care alege maseurul-balneoterapeut și împreună cu care acesta din urmă acționează în strânsă legătură, într-un raport de dependență și de cooperare.

¹ Curtea amintește jurisprudența sa anterioară, în special Hotărârea din 19 ianuarie 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, C-330/03.

Curtea concluzionează că excluderea unui acces parțial la profesia de kinetoterapeut depășește ceea ce este necesar pentru protecția consumatorilor și a sănătății publice.

Curtea precizează că, în cazul în care cele două profesii pot fi calificate drept „comparabile”², în statul membru de formare și în statul membru gazdă, lacunele pe care le prezintă formarea profesionistului în raport cu cea impusă în statul membru gazdă pot fi acoperite prin aplicarea unor măsuri de compensare³. În schimb, în cazul în care aceste diferențe între domeniile de activitate sunt atât de semnificative încât, în realitate, ar fi necesar ca profesionistul să urmeze o formare completă pentru a putea exercita, în alt stat membru, activitățile pentru care este calificat, aceasta constituie un factor susceptibil să îl descurajeze să exercite aceste activități în statul membru gazdă.

Revine autorităților naționale și în special instanțelor competente din statul membru gazdă (în speță Grecia) sarcina să determine în fiecare caz concret în parte măsura în care cuprinsul formării impus de același stat gazdă este diferit de cel al formării obținute în statul de formare (în speță Germania).

Curtea indică, drept unul dintre criteriile decisive care trebuie examinate în primul rând de către autoritățile naționale, faptul ca activitatea de maseur-balneoterapeut să fie, din punct de vedere obiectiv, *separabilă* de ansamblul activităților specifice profesiei corespunzătoare în statul gazdă.

Astfel, în cazul în care în statul membru de formare (Germania) profesia de maseur-balneoterapeut poate fi exercitată sub o formă *independentă sau autonomă*, excluderea recunoașterii parțiale a acestei calificări în statul gazdă (Grecia) implică un efect disuasiv asupra liberei circulații a lucrătorilor care nu poate fi justificat de riscul unei atingeri aduse protecției drepturilor destinatarilor serviciilor.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

² În sensul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3), care înlocuiește diferitele sisteme de recunoaștere abrogate începând de la 20 octombrie 2007.

³ Cele definite la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2005/36 (un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini).